

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

de minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 5 augustus 2010 in zaak nr. 10/26309 in het geding
tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 juli 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 augustus 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 12 augustus 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 oktober 2010, waar de minister, vertegenwoordigd door mr. P. Bosch, werkzaam bij het Ministerie van Justitie, en de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. M.I. Vennik, advocaat te Amsterdam, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de minister, samengevat weergegeven, dat de rechtbank bij de beoordeling van de vraag of hij ten aanzien van de uitzetting van de vreemdeling voldoende voortvarendheid heeft betracht, ten onrechte de omstandigheid heeft betrokken dat hij voor aanvang van de bewaring voorbereidende gesprekken met de vreemdeling heeft gevoerd over diens terugkeer.

Hiertoe voert hij aan dat de verplichting tot voortvarend handelen, gelet ook op het bepaalde in artikel 5, eerste lid, aanhef en onder f, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), eerst ontstaat op het moment dat de betrokken vreemdeling met het oog op diens uitzetting in bewaring is gesteld op grond van artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). De rechtbank heeft, door hem tegen te werpen dat hij onvoldoende voortvarend heeft gehandeld gedurende de periode waarin de vreemdeling zich niet in detentie bevond maar zelfstandig zijn vertrek diende te realiseren, deze betekenis van het begrip 'voortvarend' miskend, aldus de minister.

2.1.1. De rechtbank heeft, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, overwogen dat de minister onvoldoende voortvarend heeft gehandeld, nu de vreemdeling bij een vertrekgesprek op 27 juli 2010 reeds te kennen heeft gegeven dat hij eerder zijn Iraakse identiteitskaart bij de minister heeft ingeleverd en hierover tijdens de behandeling ter zitting van de rechtbank op 4 augustus 2010 geen duidelijkheid kon worden verschaft. De rechtbank heeft daarbij van belang geacht dat vóór de inbewaringstelling van de vreemdeling, te weten op 27 januari, 1 juli en 21 juli 2010 vertrekgesprekken hebben plaatsgevonden, waardoor van de minister had

mogen worden verwacht dat hij al eerder onderzoek had verricht naar de mogelijke aanwezigheid van een identiteitsdocument van de vreemdeling.

2.1.2. Eerst met het opleggen van een maatregel krachtens artikel 59 van de Vw 2000 is sprake van een detentie in verband waarmee, gelet op artikel 5, eerste lid, aanhef en onder f, van het EVRM, de minister, ter voorkoming dat deze vrijheidsontneming onredelijk lang voortduurt, gehouden is voldoende voortvarendheid te betrachten met handelingen ter voorbereiding van de uitzetting. Bij de beoordeling van de voortvarendheid tijdens de vreemdelingrechtelijke bewaring wordt geen zelfstandige betekenis gehecht aan het niet of niet snel genoeg handelen voorafgaand aan de inbewaringstelling.

Gelet op het voorgaande heeft de rechtbank bij de beoordeling van de voortvarendheid ten onrechte betekenis toegekend aan de omstandigheid dat de minister gedurende de periode voorafgaand aan de inbewaringstelling geen onderzoek heeft verricht naar de mogelijke verblijfplaats van het identiteitsdocument van de vreemdeling.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 21 juli 2010 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg door hem aangedragen beroepsgronden, voor zover die na hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

2.3. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat de minister gedurende zijn inbewaringstelling onvoldoende voortvarend heeft gehandeld, nu de minister, hoewel er voor de inbewaringstelling een aantal vertrekgesprekken hebben plaatsgevonden en hij tijdens het vertrekgesprek van 27 juli 2010 heeft aangegeven eerder een Iraakse identiteitskaart te hebben overgelegd, de verblijfplaats van dit document nog altijd niet heeft achterhaald.

Ter zitting van de Afdeling heeft de vreemdeling ter nadere toelichting naar voren gebracht dat op het moment van inbewaringstelling een dossier van hem aanwezig was, als gevolg waarvan zijn uitzetting met een meer dan gebruikelijke voortvarendheid ter hand had moeten worden genomen en de minister reeds op de dag van de inbewaringstelling een onderzoek naar de verblijfplaats van zijn identiteitsdocument had dienen te starten. In dit kader heeft de vreemdeling er ter zitting tevens op gewezen dat hij reeds gedurende een gesprek met de vreemdelingenpolitie op 21 juli 2010 heeft aangegeven eerder een identiteitskaart te hebben ingeleverd.

2.3.1. In een brief van 2 augustus 2010 heeft de minister de rechtbank bericht dat voorafgaand aan de inbewaringstelling van de vreemdeling drie vertrekgesprekken hebben plaatsgevonden, dat op 15 april 2010 een aanvraag om verlening van een laissez passer is ingevuld en dat deze aanvraag op 15 juni 2010 is verzonden naar de Iraakse autoriteiten. Op 25 november 2010 zal een presentatie plaatsvinden, aldus de minister.

Ter zitting van de rechtbank van 4 augustus 2010 heeft de minister

verklaard dat de regievoerder van de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: de DT&V) op 27 juli 2010 – de dag van het na de inbewaringstelling gehouden vertrekgesprek – een verzoek tot het traceren van een mogelijk aanwezige identiteitskaart van de vreemdeling bij het Bureau Documenten heeft neergelegd en dat hij één of twee dagen voor de zitting contact heeft gehad met de regievoerder, maar dat deze nog geen reactie van Bureau Documenten had ontvangen.

Ter zitting van de Afdeling heeft de minister nader toegelicht dat het Bureau Documenten op 3 augustus 2010 heeft bericht dat de identiteitskaart van de vreemdeling aldaar niet aanwezig was. Dezelfde dag heeft de regievoerder navraag gedaan bij de Binnenkomst Afdeling Delinquenten van het detentiecentrum te Zeist, alwaar de vreemdeling op dat moment verbleef, en contact opgenomen met de regievoerder van de Afdeling Voorbereiden Vertrek. Ook is contact opgenomen met het Expertisecentrum Identiteitsdocumenten van de Koninklijke Marechaussee. Geen van deze instanties bleek in het bezit te zijn van een identiteitsdocument van de vreemdeling. Tevens is het informatiesysteem Terugkeer en Vertrek van de DT&V, waarin de inname van documenten wordt geregistreerd, geraadpleegd, maar ook hierin was niet geregistreerd dat een identiteitskaart van de vreemdeling was ingenomen. De minister heeft er voorts op gewezen dat de vreemdeling weliswaar zijn identiteitskaart tijdens zijn asielprocedure heeft afgegeven, maar deze is, getuige een teruggavebewijs van 5 mei 2009, weer teruggegeven.

2.3.2. Anders dan de vreemdeling betoogt, brengt de enkele omstandigheid dat reeds voor zijn inbewaringstelling een aantal vertrekgesprekken hebben plaatsgevonden niet met zich mee dat de minister na inbewaringstelling zijn uitzetting met een meer dan gebruikelijke voortvarendheid ter hand had moeten nemen. Gelet op de onder 2.3.1 opgesomde handelingen bestaat voorts geen grond voor het oordeel dat de minister tijdens de vreemdelingrechtelijke bewaring onvoldoende voortvarendheid heeft betracht bij de voorbereiding van de uitzetting van de vreemdeling.

De beroepsgrond faalt.

2.4. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond komt de Afdeling niet toe. Over die grond is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die grond, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop deze betrekking heeft, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geding.

2.5. Gelet op het vorengaande, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 21 juli 2010 alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 5 augustus 2010 in zaak nr. 10/26309;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.W.M. Bijloos, leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

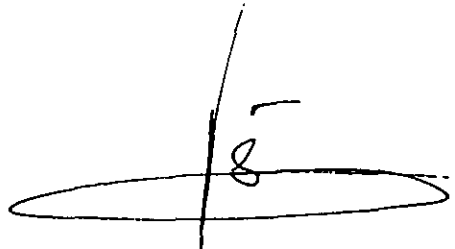
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 15 november 2010

480-639.

Verzonden: 15 november 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser

0810311072



• Kennemerland

Postadres Postbus 67
2000AB HAARLEM

Regio Kennemerland
Korpsonderdeel 12 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door J.N. Niesten
Telefoon 023 - 612 21 73
Fax 023 - 612 02 90
V-nummer / Zaak / Zaak - 21/07/2010
Datum 21/07/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jacobus Nicolaas Niesten, brigadier van het regionaal politiekorps Kennemerland,
belaast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(a)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	
Nationaliteit(en)	:	Onbekend, Iraakse
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

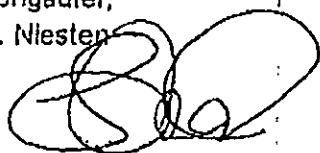
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Geen medewerking aan vertrekgesprek

De maatregel is opgelegd:

Plaats	:	Haarlem
Datum	:	21/07/2010
Tijd	:	17:05 uur.

De Minister van Justitie,
namens de Minister,

de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
J.N. Nlesten



Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakobureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

12. Aug. 2010 15:19
2. Aug. 2010 14:52

SBR VREEMDELINGEN
SBR VREEMDELINGEN

Nr. 0637

P. 8/5

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 10/26309

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

V-nr:

In het geding tussen:

geboren op _____ van Iraakse nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. M.I. Vennik, advocaat te Amsterdam,

en:

de minister van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M.H. Belevska, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van
het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Op 21 juli 2010 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhof en onder a, van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 26 juli 2010 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

De rechtbank heeft het beroep behandeld ter openbare zitting van 4 augustus 2010. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn voornoemde gemachtigde. Ook was ter zitting aanwezig A. Gondy, tolk in de Koerdische taal (Bahdini).

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Overwegingen

1. Eiser heeft – zakelijk weergegeven en voor zover van belang – aangevoerd dat sprake is van discriminatoir handelen in het voortraject nu niet duidelijk is waarop het redelijk vermoeden van illegaal verblijf is gebaseerd, op grond waarvan de verbalisanten hem vervolgens in het kader van de Wet arbeid vreemdelingen (Wav) om zijn legitimatie hebben gevraagd.

Daarnaast blijkt uit de uitspraak van 24 juni 2010 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Roermond (LJN: BM9947) dat dossiers van gedocumenteerde vreemdelingen direct aan de

12. Aug. 2010 15:20
12. Aug. 2010 17:52

SBR VREEMDELINGEN
SBR VREEMDELINGEN

Nr. 0637 P. 9/5

Zaaknummer: AWB 10/26309 inzake

Pagina 2 van 4

Immigratieautoriteiten in Bagdad kunnen worden voorgelegd. Er hoeft dan niet eerst een presentatie bij de Iraakse ambassade plaats te vinden.

Eiser heeft in het vertrekgesprek van 27 juli 2010 verklaard dat hij in een eerdere asielprocedure een Iraakse identiteitskaart heeft overgelegd. Verweerder handelt onvoldoende voortvarend nu tot op heden nog niet is achterhaald of dit document voorhanden is. Dit soort gegevens zijn digitaal opgeslagen bij Bureau Documenten en kunnen eenvoudig worden achterhaald. Bovendien heeft verweerder al op 27 januari 2010 met eiser gesproken over terugkeer naar Irak, zodat op de dag van de inbewaringstelling al duidelijk had moeten zijn waar eisers identiteitskaart is.

2. Verweerder heeft het volgende – zakelijk weergegeven en voor zover van belang – aangevoerd. De Wav-controle die voorafgaand aan de staandehouding heeft plaatsgevonden, kan in het kader van de toetsing van de rechtmatigheid van de bewaring niet worden beoordeeld. De gronden van de maatregel worden overigens niet betwist.

Verder heeft verweerder op 27 juli 2010 Bureau Documenten verzocht om eisers identiteitskaart te traceren. Als eiser inderdaad ooit een originele identiteitskaart heeft ingeleverd, kan dat de uitzetting bespoedigen. In de loop van deze week wordt een antwoord van Bureau Documenten verwacht. Verweerder handelt hiermee voldoende voortvarend omdat de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) en het Bureau Documenten verschillende instanties zijn, waarmee de procesvertegenwoordiging over het algemeen geen contact heeft.

De rechtbank overweegt het volgende.

3. Uit het dossier blijkt dat eiser is staande gehouden naar aanleiding van een Wav-controle. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (zie onder andere de uitspraak van 8 juli 2002, LJN: AH9528) is bij een controle in het kader van de Wav sprake van een feitelijke handeling, niet zijnde een besluit, zodat de rechtmatigheid van de controle niet ter beoordeling van de vreemdelingenrechter staat. Gelet hierop kan de vraag of eiser al dan niet werkend is aangetroffen in de onderhavige procedure niet aan de orde komen.

4.1 Voorts is tussen partijen in geding of verweerder voldoende voortvarend te werk gaat bij het traceren van eisers originele identiteitskaart waaraan hij in het vertrekgesprek op 27 juli 2010 heeft gerefereerd. De aanwezigheid van deze identiteitskaart zou eisers uitzetting kunnen bespoedigen, nu eisers zaak in dat geval direct aan de immigratieautoriteiten in Bagdad kan worden voorgelegd, zo blijkt uit de voornoemde uitspraak van nevensittingsplaats Roermond.

4.2 Bij het vertrekgesprek op 27 juli 2010 heeft de regievoerder aan eiser gevraagd waar zijn identiteitskaart is. Eiser heeft hierop geantwoord dat hij deze bij verweerder heeft ingeleverd en dat hij een W-document heeft ontvangen toen hij zes maanden in Nederland was. Inmiddels zijn meer dan acht dagen verstreken sinds dit vertrekgesprek. Nu verweerder tot op heden nog geen antwoord heeft kunnen geven op de vraag waar eisers identiteitskaart is, oordeelt de rechtbank dat verweerder het onderzoek onvoldoende voortvarend ter hand neemt. Daarbij is bovendien van belang dat verweerder al eerder voorbereidende vertrekgesprekken met eiser heeft gehouden op 27 januari 2010, 1 juli 2010 en 21 juli 2010, waarbij met eiser over terugkeer is gesproken. Nu eiser derhalve al eerder bij de DT&V in beeld was, had van verweerder mogen worden verwacht dat al eerder onderzoek was gedaan of van eiser identiteitsdocumenten voorhanden waren ten behoeve van zijn uitzetting.

12. Aug. 2010 15:20
17.02

SBR VREEMDELINGEN
SBR VREEMDELINGEN

Nr. 0637 P. 105

Zaaknummer: AWB 10/26309 inzake

Pagina 3 van 4

5. Hieruit volgt dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel met ingang van 27 juli 2010 bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank verklaart het beroep dan ook gegrond en beveelt de onmiddellijke opheffing van de bewaring.

6. De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiser ten laste van verweerder een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 80,- per dag dat eiser in het huis van bewaring ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 720,- (negen maal € 80,-).

7. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 874,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepsschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting; waarde per punt € 437,-, wegingsfactor 1).

12. Aug. 2010 15:21
5. nov. 2010 17:32

SBR VREEMDELINGEN
SBR VREEMDELINGEN

Nr. 0637 P. 115

Zaaknummer: AWB 10/26309 inzake

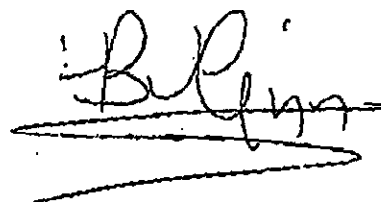
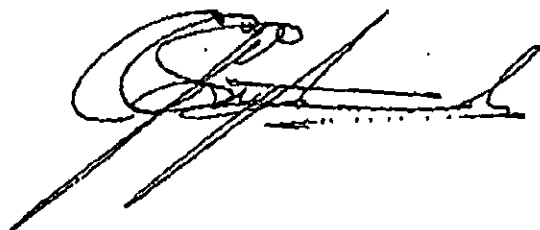
Pagina 4 van 4

Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt dat verweerder de bewaring onmiddellijk opheft;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 720,-- (zegge: zevenhonderd en twintig euro), te betalen aan eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag groot € 874,-- (zegge: achthonderd en vierenzeventig euro), te betalen aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 5 augustus 2010 door mr. H.B. van Gijn, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. A.G. Sijbrands, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelds datum.



Afschrift verzonden op: 05 AUG. 2010

Cons.: AS
Coll: VmB
D: C
VK

Voor-kopie conform
de griffier van de Arrondissements-
rechtbank Sector Bestuursrecht
te Amsterdam

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie



Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

12 AUG 2010

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepsschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. E. Nardelli
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam
van 5 augustus 2010
met kenmerk 10/26309

Inzake:

met IND-kenmerk 0810,31,1072
aan te duiden als verweerder
gemaaktigde: mr M.L. Vennik
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Gordewijklaan 62
2591 XZ Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr W. Fairweather
070-779 4135

1. Inleiding

- 1.1. De Minister van Justitie komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 5 augustus 2010, verzonden op 5 augustus 2010, met kenmerk AWB 10/26309 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen het besluit van de Minister van Justitie (verder: de Minister) van 21 juli 2010, waarbij verweerder de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000) is opgelegd, gegrond heeft verklaard, de opheffing van de maatregel heeft bevolen en de vreemdeling een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend ten bedrage van € 720,- alsmede een vergoeding van de proceskosten, groot € 874,-.

2. Achtergronden

- 2.1. Op 21 juli 2010 is verweerder op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld.
- 2.2. Bij de thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.
- 2.3. De maatregel is naar aanleiding van de thans bestreden uitspraak op 5 augustus 2010 opgeheven. (*productie 2*)

3. Standpunt van de Minister

- 3.1. De Minister heeft één grieven tegen de bestreden uitspraak.

Grief 1

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 4,2 van pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"Bij het vertrekgesprek op 27 juli 2010 heeft de regievoerder aan elser gevraagd waar zijn identiteitskaart is. Elser heeft hierop geantwoord dat hij deze bij verweerder heeft ingeleverd en dat hij een W-document heeft ontvangen toen hij zes maanden in Nederland was. Inmiddels zijn meer dan acht dagen verstreken sinds dit vertrekgesprek. Nu verweerder tot op heden nog geen antwoord heeft kunnen geven op de vraag waar elser identiteitskaart is, oordeelt de rechtbank dat verweerder het onderzoek onvoldoende voortvarend ter hand neemt. Daarbij is bovendien van belang dat verweerder al eerder voorbereidende vertrekgesprekken met elser heeft gehouden op 27 januari 2010, 1 juli 2010 en 21 juli 2010, waarbij met elser over terugkeer is gesproken. Nu elser derhalve al eerder bij de DT&V in beeld was, had van verweerder mogen worden verwacht dat al eerder onderzoek was gedaan of van elser identiteitsdocumenten voorhanden waren ten behoeve van zijn uitzetting."

- 3.5. Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de overwegingen 5, 6 en 7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de eerste grief.

- 4.1. De Minister stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu de Minister ten tijde van de behandeling ter zitting nog geen antwoord heeft kunnen geven op de vraag waar verweerders identiteitskaart is, de Minister het onderzoek onvoldoende voortvatend ter hand heeft genomen. Ten onrechte betreft de rechtbank bij de beoordeling van de vraag of de Minister ten aanzien van verveerder voldoende voortvarendheid heeft betracht de omstandigheid dat eerder voorbereidende gesprekken met verveerder zijn gevoerd over diens terugkeer.
- 4.2. In de onderhavige zaak hebben er voorafgaand aan de oplegging van de maatregel van bewaring een drietal vertrekgesprekken plaatsgevonden. Hierbij wijst de Minister erop dat het eerste vertrekgesprek een oriënterend karakter had en het tweede gesprek tot doel had verveerder te wijzen op de mogelijkheden van zelfstandige terugkeer. Bij het derde gesprek is verveerder niet verschenen. Nu verveerder binnen de hem gegunde vertrektermijn niet zelfstandig is vertrokken kan hij worden uitgezet.
- 4.3. Ingevolge artikel 5, eerste lid, aanhef en onder f, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (verder: EVRM) heeft een ieder recht op vrijheid en veiligheid van zijn persoon en mag niemand zijn vrijheid worden ontnomen, behalve in het geval van rechtmatige arrestatie of detentie van een persoon teneinde hem te beletten op onrechtmatige wijze het land binnen te komen, of van een persoon waartegen een uitwijzings- of uitleveringsprocedure hangende is. Hieruit vloeit voort de verplichting voor de Minister tot voortvarend handelen op het moment dat een vreemdeling ter fine van uitzetting in bewaring is gesteld. Die verplichting vormt immers de vertaling van de eis van 'due diligence' zoals die wordt gesteld door het EHRM in verband met de rechtmatigheid van een vrijheidsontneming op grond van artikel 5, eerste lid, aanhef en onder f, EVRM. De Minister stelt zich op het standpunt dat de verplichting tot voortvarend handelen eerst ontstaat op het moment dat de betrokken vreemdeling ter fine van zijn uitzetting in bewaring is gesteld ex artikel 59 Vw.
- 4.4. De rechtbank heeft deze betekenis van het begrip voortvarendheid miskent. Immers, de rechtbank heeft de verplichting van voortvarend handelen ter fine van uitzetting aan de Minister tegengeworpen over een periode welke verveerder toekwam om zelfstandig zijn vertrek te realiseren en in welk periode hij zich niet in de macht van de Minister bevond. Door op 27 juli 2010, zes dagen na oplegging van de maatregel van bewaring, stappen te ondernemen om het origineel van de identiteitskaart te achterhalen kan niet geoordeeld worden dat de Minister onrechtmatig heeft gehandeld gedurende deze detentie. Dit klemmt temeer nu de Minister, gelet op de overige ondernomen handelingen ter fine van uitzetting, voortvarend heeft gehandeld. Hieromtrent wijst de Minister op het volgende. Verveerder is op 22 juli 2010 overgeplaatst naar de PI te Zelst alwaar het dossier op 22 juli 2010 is ontvangen. Op 26 juli 2010 is er een regievoerder benoemd voor het verder ter hand nemen van uitzettingshandelingen. Op 27 juli 2010 is er een vertrekgesprek gevoerd. Reeds op 15 april 2010 is er ten behoeve van verveerder een LP-aanvraagformulier ingevuld, welke op 15 juni 2010 is ingediend bij de Iraakse autoriteiten. Op 25 november 2010 stond er een presentatie gepland bij de Iraakse autoriteiten. Gelet op de duur van de bewaring op

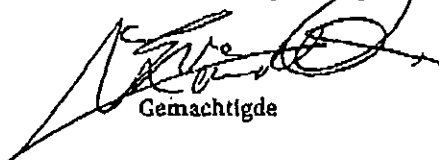
het moment waarop het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden en de door de Minister gepleegde bovengenoemde handelingen, is de Minister van oordeel dat niet is gebleken dat het onderzoek met onvoldoende voortvarendheid ter hand is genomen.

- 4.5. Gelet op het vorenstaande had de rechtbank derhalve tot het oordeel moeten komen dat de Minister voldoende voortvarend heeft gehandeld ter fine van uitzetting.

5. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Minister verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 12 augustus 2010



Gemachtigde

Mr. E. Nardelli, senior procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag